

Modernizacja działalności metodycznej w szkole jako główny mechanizm zapewnienia jakości współczesnej edukacji

I. B. Spiwakowa

Klovsky Liceum №77, Kijów, Ukraina

Paper received 30.01.2016; Accepted for publication 20.01.2016.

Streszczenie. Artykuł jest poświęcony możliwym sposobom innowacyjnych zmian działalności metodycznej w szkole, mechanizmom jej modernizacji, które mogą zapewnić rozwój kompetencji zawodowych nauczycieli i jakość edukacji szkolnej.

Słowa kluczowe: *działalność metodyczna, rozwój działalności metodycznej, kompetencje zawodowe nauczyciela, jakość edukacji szkolnej.*

I. Wstęp. Procesy integracji europejskiej zachodzące na Ukrainie we wszystkich sferach życia przyczyniły się do nowego traktowania problemu jakości edukacji szkolnej jako końcowego wyniku wielu istotnych czynników osobistych i społecznych. Istnieją różne podejścia koncepcyjne do współczesnego rozumienia jakości kształcenia, które są szeroko omawiane w społeczeństwie, opisywane w literaturze psychoedukacyjnej, naukowej i metodycznej. Nie poprawia to jednak jakości kształcenia jako całości i jakości edukacji szkolnej w szczególności. Wyniki badań teoretycznych i metodologicznych w tym zakresie nie są wykorzystywane ani w obszarze prawno-regulacyjnym, ani w praktyce. W ciągu ostatnich lat podejście strukturalno-ilościowe, poznawcze w edukacji szkolnej zostało zdominowane przez inne podejścia: osobowościowe, kompetencyjne, działaniowe, które są oparte na ocenie znaczenia edukacji dla rozwoju każdego ucznia, jego socjalizacji i samorealizacji. Do przeprowadzenia zmian konieczny jest kompleksowy rozwój kompetencji i umiejętności zawodowych każdego nauczyciela w ciągu życia oraz rozwój potencjału twórczego kadry pedagogicznej jako całości. W ramach trwającej edukacji nauczycieli organizowana jest działalność metodyczna w szkołach, która kompensuje brak wiedzy zawodowej i tworzy warunki do rozwoju kompetencji zawodowych nauczycieli w trakcie prowadzenia zajęć dydaktycznych, staje się prawdziwym czynnikiem, wpływającym na jakość edukacji szkolnej.

Działalność metodyczna w szkole zawsze była przedmiotem uwagi badaczy [1; 2; 3; 4; 5; 6]. Różnymi aspektami kwestii modernizacji działalności metodycznej zajmuje się wielu badaczy krajowych i zagranicznych, w tym W. Adolf, J. Wardanian, L. Danylenko, E. Zejera, I. Kołesnykova, N. Kuźmina, A. Markowa, L. Mitina, E. Rohow, W. Sierikow, W. Synenko, A. Szczerbakow i inni. Naukowcy badający różne aspekty działalności metodycznej zgadzają się, że działalność metodyczna w szkole jest definiowana jako całościowy system, oparty na osiągnięciach naukowych i innowacjach edukacyjnych oraz na szczegółowej analizie procesu edukacyjnego. Ten system składa się z działalności diagnostycznej, poszukiwawczej, analitycznej, informacyjnej, organizacyjnej i z działań mających na celu kompleksowe doskonalenie umiejętności zawodowych każdego nauczyciela, rozwój twórczego potencjału kadry pedagogicznej szkoły jako całości oraz poprawę jakości procesu edukacyjno-wychowawczego. Badania pokazują, że działalność metodyczna w szkole nadal potrzebuje

modernizacji i jest to kwestia bardzo aktualna. Dziś ważnym zadaniem działalności metodycznej w szkole jest zapewnienie wdrożenia nowoczesnych priorytetów polityki edukacyjnej, pomoc nauczycielom w osiągnięciu nowych poziomów umiejętności profesjonalnych, naukowe i metodologiczne wspieranie procesów innowacyjnych, które zapewniają współczesną jakość edukacji szkolnej.

II. Cel. Niniejsze opracowanie ma na celu przeprowadzenie analizy mechanizmów modernizacji działalności metodycznej z uwzględnieniem aspektów: docelowego, treściowego oraz organizacyjno-administracyjnego, modernizacja których zapewni rozwój kompetencji zawodowych współczesnego nauczyciela i nową jakość edukacji szkolnej.

III. Wyniki. Analiza przedstawionego zagadnienia wykazała, że mimo różnych definicji pojęcia „działalność metodyczna” w niniejszym opracowaniu rozpatruję ją jako zintegrowany system oparty na osiągnięciach nauki i innowacjach edukacyjnych, na szczegółowej analizie procesu edukacyjno-wychowawczego; jako system działalności: diagnostycznej, poszukiwawczej, analitycznej, informacyjnej, organizacyjnej i działań mających na celu kompleksowe doskonalenie umiejętności profesjonalnych każdego nauczyciela, rozwój twórczego potencjału kadry pedagogicznej szkoły jako całości oraz poprawę jakości procesu edukacyjno-wychowawczego. Modernizacja działalności metodycznej powinna zapewnić aktualizację i zmiany wszystkich komponentów działalności metodycznej w szkole, mianowicie celu, zadań, treści, form i metod jej organizacji. Proponuję rozważyć te komponenty i niektóre mechanizmy ułatwiające rozwój działalności metodycznej w szkole.

Komponent docelowy. Głównym celem działalności naukowo-metodycznej jest wzrost jakości edukacji szkolnej poprzez podniesienie kompetencji zawodowych nauczycieli i rozwiązanie innowacyjnych problemów w procesie edukacyjnym oraz w rozwoju innowacyjnym instytucji edukacyjnej. Aby osiągnąć ten cel, należy wykonać następujące zadania:

– stworzyć jednolitą przestrzeń informacyjną do regulowania przepływu informacji związanej z dokumentacją administracyjną i naukowo-metodyczną oraz dla koncentracji zaawansowanego doświadczenia pedagogicznego osiągnięć innowacyjnych w edukacyjnej praktyce szkoły;

- zapewnić skuteczne i natychmiastowe informacje na temat nowych metod, technologii, organizacji i diagnozy procesu edukacyjno-wychowawczego;

- pomagać w tworzeniu programowo-metodycznego i naukowego wsparcia procesu edukacyjnego, warunków do wprowadzenia i rozprzestrzeniania pozytywnego doświadczenia edukacyjnego, innowacji, działalności badawczej i badawczo-eksperymentalnej, itd.;

- zapewnić przeprowadzenie procedur diagnostycznych i potwierdzenia kwalifikacji zawodowych dla obiektywnej analizy rozwoju wszystkich podmiotów procesu edukacyjnego i postępu, zachęcać do twórczości edukacyjnej;

- wspierać organizację racjonalnej działalności edukacyjnej, własny rozwój nauczycieli i uczniów.

Komponent treściowy. Zawartość działalności metodycznej ustala się zgodnie z przepisami państwa, wynikami naukowych badań psychologiczno-pedagogicznych i zaawansowanym doświadczeniem pedagogicznym, a także na podstawie osiągnięć danej instytucji z uwzględnieniem jej specyfiki i „osiągniętych wyników procesu edukacyjno-wychowawczego danej szkoły, poziomu pedagogicznych umiejętności i kwalifikacji nauczycieli, dojrzałości i spójności zespołu nauczycielskiego, konkretnych interesów, potrzeb i wymagań nauczycieli i wychowawców” [14, s. 73]. Rozwój kompetencji zawodowych nauczycieli, mianowicie stosowanie różnych metod nauczania, wiedza o mechanizmach wykorzystywania metod i technik kształcenia i umiejętności ich wdrażania w proces edukacyjny w celu tworzenia uniwersalnych metod działania uczniów zarówno podczas lekcji, jak i po szkole; wykorzystywanie technologii innowacyjnych dla wzrostu jakości edukacji szkolnej przewiduje nową zawartość działalności naukowo-metodycznej. Badacze (M. Potaszyk, A. Mojisejew, I. Żernosek, A. Jermoła, W. Chymyńec i inni) wskazują następujące kierunki działalności metodycznej:

1. *Przygotowanie metodologiczne* (szkolenie nauczycieli w opanowaniu podstaw nowoczesnej filozofii edukacji, pojmowanie przepisów programu, priorytetów, kierunków edukacji, polityki personalnej państwa). Takie przygotowanie przewiduje:

- rozwój wiedzy dydaktycznej;

- systematyczne badanie nowoczesnych koncepcji i pomysłów dydaktycznych (zarówno teoretycznych, jak i stosowanych);

- zapoznanie się z doświadczeniem nauczycieli-innowatorów, którzy stworzyli bardzo skuteczne systemy dydaktyczne;

- badanie i analizę konkretnych trudności dydaktycznych w działalności szkoły;

- opracowanie działań mających na celu wdrożenie zaawansowanego doświadczenia pedagogicznego. Szkolenie dydaktyczne nauczycieli powinno pomagać w „kształtowaniu nowoczesnego myślenia dydaktycznego, rozwoju umiejętności planowania lekcji, ich prowadzenia, analizy, itp.” [14, s. 73].

2. *Przygotowanie teoretyczne* (systematyzacja, aktualizacja wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania, zapoznanie się z nowymi programami edukacyjnymi, itp.).

3. *Przygotowanie metodyczne* (podnoszenie kwalifikacji zawodowych nauczycieli w zakresie prowadzonego przedmiotu co do jego zawartości i metod nauczania, pogłębienie wiedzy o metodach i technologiach wykorzystywanych w procesie edukacyjno-wychowawczym).

4. *Przygotowanie wychowawcze* (podnoszenie kwalifikacji zawodowych nauczycieli, wychowawców klas w kierunku stworzenia środowiska wychowawczego w szkole, kompleksowego podejścia do wychowania, wyboru optymalnego wariantu systemu wychowawczego).

5. *Przygotowanie psychologiczno-fizjologiczne* (ciągłe podnoszenie kwalifikacji zawodowych nauczycieli w zakresie psychologii ogólnej, społecznej, wychowawczej oraz psychologii rozwoju poznawczego, fizjologii rozwojowej, osobliwości rozwoju współczesnych uczniów, higieny szkolnej. Ważne jest, aby okresowo informować nauczycieli o konkretnym psychologicznym i fizjologicznym rozwoju uczniów szkoły, klasy).

6. *Przygotowanie techniczne* (ciągłe podnoszenie kwalifikacji zawodowych nauczycieli na temat wykorzystywania nowoczesnych technologii informatycznych, sprzętów komputerowych i audiowizualnych [3]).

7. *Przygotowanie kulturowe.* Według W. Kremenia, dziś trzeba „znacznie poprawiać kulturę pedagogiczną w edukacji”. Główne punkty odniesienia w tym to „innowacyjność” (jako rodzaj działalności ludzkiej) i „dzieckocentryzm” (postawa wobec dziecka jako wobec dojrzałej osobowości, pełnoprawnego członka społeczeństwa, tworzenie wszystkich warunków niezbędnych do jego kształtowania się i rozwoju) [7]. Ze względu na to wzrasta potrzeba poprawy nauczycielami własnej kultury zawodowej, jej reorientacji zgodnie z wymaganiami współczesnego, zorientowanego na osobowość paradygmatu w edukacji.

Podsumowując, głównymi kierunkami zawartości działalności metodycznej w szkole są kwestie metodologiczne, pedagogiczne, metodyczne i kulturowe, które obejmują różne dziedziny działalności profesjonalnej nauczycieli. Ze względu na to należy dodać, że na obecnym etapie rozwoju edukacji na Ukrainie rośnie potrzeba kształcenia u nauczycieli umiejętności pracy naukowo-badawczej – niezależnej i poszukiwawczej. Właśnie poszukiwawczy charakter działalności nauczyciela wywołuje potrzebę samokształcenia, studiowania zaawansowanego doświadczenia pedagogicznego, odwoływania się do osiągnięć nauki psychologiczno-pedagogicznej. Stopniowe przeniesienie nauczyciela do trybu samoorganizacji, własnej introspekcji, samodzielnego wyznaczania celów, rokowania i ostatecznie samokontroli, samooceny i samodoskonalenia wymaga wyodrębnienia w zawartości działalności metodycznej kierunku dążącego do wyżej wymienionych celów.

Planowanie nowej zawartości działalności naukowo-metodycznej powinno obejmować dwa niezależne pod względem rodzajów działań, ale powiązane ze sobą pod względem treści kierunki: naukowy i metodyczny. Celem działalności naukowej będzie zdobywanie nowej wiedzy z zakresu pedagogiki, psychologii rozwoju człowieka (zwłaszcza dziecka) i psychologii społecznej

(wprowadzenie stosownych pedagogicznie innowacji; udział w warsztatach naukowo-praktycznych; opracowanie materiałów metodycznych i materiałów do nauki, itd.); celem działalności metodycznej – poprawa jakości i efektywności procesu edukacyjnego na podstawie osiągnięć nauki psychologiczno-pedagogicznej (prowadzenie seminariów, konsultacje co do podstaw teoretycznych i metod nauczania i wychowania; wymiana doświadczeń pedagogicznych (konferencje, okrągłe stoły, otwarte lekcje, nadawanie materiałów metodycznych, itp.); podnoszenie kwalifikacji zawodowych nauczycieli; koordynacja i regulacja procesu edukacyjnego (praca rady pedagogicznej, katedr, tzw. związków metodycznych, komisji atestacyjnej, itp.).

Zawartość działalności naukowo-metodycznej w celu poprawy kompetencji zawodowych nauczycieli jest planowana w następujących kierunkach:

1. Zagadnienie kultury ogólnej (przygotowanie ogólnokulturowe).
2. Filozofia edukacji (przygotowanie metodologiczne i ideologiczne), teorie edukacyjne (przygotowanie ogólnopedagogiczne).
3. Teoria i metoda nauczania (przygotowanie metodyczne).
4. Teoria wychowania (przygotowanie wychowawcze); psychologia (przygotowanie psychologiczne).
5. Teoria zarządzania społecznego (przygotowanie w zakresie zarządzania).
6. Przygotowanie informacyjno-komunikacyjne.

Zawartość naukowo-metodycznego promowania innowacyjnego rozwoju procesu edukacyjnego w szkołach jest uwarunkowana koniecznością prowadzenia badań pedagogicznych. Każdy nauczyciel musi posiadać wiedzę i umiejętności dotyczące metodologii, teorii i sposobu wykonywania eksperymentu, prowadzenia badań. Naukowo-metodyczny temat szkoły powinien definiować podstawową treść działalności naukowo-metodycznej, w tym:

1. Rozszerzenie zakresu stosowania nowych technologii w edukacji podczas nauczania przedmiotowego i bezprzedmiotowego.
2. Powikłanie metodycznych schematów prezentacji przedmiotu. Zmiany w sposobie oceniania efektów uczenia się w szkole podstawowej i gimnazjum, wypracowanie nowych form nauczania przedmiotów, kursów zróżnicowanych; możliwość opanowania programu na różnych poziomach dla różnych grup uczniów z nadaniem prawa wyboru; szerokie stosowanie metody projektów badawczych i edukacyjnych umożliwiających integrację treści nauczania przedmiotowego.
3. Potrzebę w wypracowaniu autorskich zintegrowanych szkoleń interdyscyplinarnych, w tworzeniu kluczowych kompetencji uczniów, w nauczaniu sposobów działalności projektowej i badawczej, itd.
4. Wdrożenie technologii edukacyjnych odpowiednich do wieku uczniów. Stosowanie nauczania w małych grupach, kształcenia modułowego, metody projektów, metody nauczania poprzez rozwiązywanie problemów („problem-based learning”), metody heurystycznej i metody badawczej, gier fabularnych i biznesowych.

Tak więc, osiągnięcie jakości edukacji szkolnej jest niemożliwe bez organizacji badawczej i eksperymentalnej działalności nauczycieli mającej na celu tworzenie i wprowadzenie w praktykę pedagogiczną różnych innowacji edukacyjnych, które pozwolą z jednej strony na zwiększenie kompetencji zawodowych nauczycieli, z drugiej – na rozwiązywanie bieżących problemów związanych z procesem edukacyjnym w szkole.

Komponent organizacyjno-administracyjny. Głównymi komponentami systemu zarządzania działalnością metodyczną tradycyjnie są: struktura organizacyjna i proces zarządzania. Działalność metodyczna jest w stanie zapewnić skuteczność procesu edukacyjnego pod warunkiem, że jest zdefiniowana jej struktura organizacyjna, która gwarantuje integralność systemu edukacyjnego niezależnie od różnych zmian wewnętrznych i zewnętrznych.

Najbardziej wydajna, moim zdaniem, jest macierzowa struktura zarządzania działalnością metodyczną, która zapewnia koordynację działań jej jednostek w celu realizacji działalności eksperymentalnej, poszukiwawczo-badawczej nauczycieli, wdrażania projektów innowacyjnych, itd. Stosowanie macierzowej struktury organizacyjnej, która harmonijnie łączy w sobie liniową, funkcjonalną i zdecentralizowaną struktury organizacyjne, zapewni innowacyjny charakter orientacji działalności metodycznej, ulepszenie jej komponentów, mianowicie: rozszerzenie funkcjonalnych obowiązków kadry kierowniczej i modernizację kolegialnych organów zarządzających, które potrafią zjednoczyć kreatywność nauczycieli i zaangażować ich we wspólne rozwiązywanie ważnych problemów procesu edukacyjnego. Rolę jednostek funkcjonalnych systemu metodycznego będą wykonywać różne stowarzyszenia (grupy), które są tworzone w celu rozwiązania konkretnego problemu innowacyjnego: rada naukowo-metodyczna, centrum informacyjno-analityczne, katedry, metodyczne stowarzyszenia nauczania przedmiotu, grupy i zespoły twórcze lub projektowe, itd. Zarządzanie działalnością naukowo-metodyczną oparte na takich nowoczesnych podejściach naukowych, jak: systemowe i działalnościowe, synergiczne, programowo-docelowe, kompetencyjne, osobowościowe, aksjologiczne, staje się częścią ogólnego systemu zarządzania szkołą. Proces zarządzania działalnością metodyczną można zdefiniować jako ciągłą sekwencję działań wykonywanych przez kadre kierowniczą, organy administracji, jednostki organizacyjne szkoły w celu zapewnienia jakości kształcenia poprzez zwiększenie kompetencji zawodowych nauczycieli i rozwiązywanie innowacyjnych problemów procesu edukacyjnego.

Zarządzanie jakością działalności naukowo-metodycznej ma na celu zarówno standaryzację i spełnienie w trakcie roku szkolnego podstawowych właściwości charakteryzujących system działalności metodycznej w szkole, jak i doroczną aktualizację w zależności od rzeczywistych problemów w procesie kształcenia, potrzeb w zakresie poprawy programowo-metodycznego wsparcia wdrażania procesu poprawy jakości edukacji szkolnej.

Komponent skuteczny. O wynikach działalności metodycznej pod względem jej dwójakiego celu wiadczy poziom poprawy kompetencji zawodowych nauczycieli

oraz rozwiązywanie innowacyjnych problemów psychologiczno-pedagogicznych, które z kolei powinny zapewnić poprawę jakości procesu kształcenia w szkołach. Takie rozumienie działalności naukowo-metodycznej będzie sprzyjało:

– poprawie programowo-metodycznego wsparcia realizacji programu edukacyjnego szkoły;

– innowacyjnemu rozwojowi procesu edukacyjnego, który obejmuje rozwiązywanie rzeczywistych problemów psychologiczno-pedagogicznych związanych z życiem szkoły.

W związku z tym jakość działalności naukowo-metodycznej może być zdefiniowana jako systematyczny zbiór hierarchicznie związanych ze sobą właściwości działań stowarzyszeń zawodowych nauczycieli, mający na celu rozwiązywanie problemów instytucji, który

charakteryzuje się chęcią każdego członka kadry pedagogicznej do profesjonalnego rozwoju osobistego, samodoskonalenia i określa się poziomem ich kompetencji metodologicznych, zawodowych i specjalnych.

Ocena wyników działalności metodycznej będzie przeprowadzana przez psychologiczno-pedagogiczne monitorowanie, ekspertyzę zewnętrzną i samoocenę.

Wyniki

Modernizacja działalności metodycznej w szkole pozwoli nie tylko na teoretyczną refleksję na temat jakości kształcenia, ale także na osiągnięcie odpowiedniego poziomu kompetencji zawodowych współczesnego nauczyciela i nowej jakości edukacji szkolnej.

LITERATURA

1. Бабанский Ю. К. Методическая работа в школе: организация и управление / Ю. К. Бабанский. – М.: Просвещение, 1986. – 626 с.
2. Гершунский Б. С. Дидактическая прогностика / Б. С. Гершунский. – К.: Вища школа, 1979. – 240 с.
3. Єрмола А. М. Технологія організації науково-методичної роботи з педагогами / А. М. Єрмола, О. М. Василенко. – Х.: ІМП, 2007. – 343 с.
4. Жерносек І. П. Удосконалення науково-методичної роботи в сучасних загальноосвітніх школах, ліцеях і гімназіях : Монографія / І. П. Жерносек. – К.: ІСДО, 2001. – 204 с.
5. Зевина А. Н. К проблеме содержания методической работы в школе / А. Н. Зевина // Вопросы методической работы. – М.: Дидактика, 1990. – С. 31–39.
6. Курдюмова И. М. Профессиональное развитие педагогов: опыт московской школы [Текст] / Курдюмова И.М., Калининченко Н.И. // Педагогика. – 1998. – № 3. – С. 62–66.
7. Кремень В. Г. Енциклопедія освіти / голов. ред. В. Г. Кремень. – К.: Юрінком, 2008. – С. 497.
8. Линьова І. О. Педагогічні умови підготовки керівників загальноосвітніх навчальних закладів до впровадження освітніх інновацій / І. О. Линьова. – К.: Освітологічний дискурс. – № 2. – 2010. – 11 с.
9. Масюкова Н. А. Проектирование в образовании / Н. А. Масюкова. – Минск, 1999. – 231 с.
10. Моисеев А. М., Поташник М. М. Управление школой: словарь-справочник руководителя образовательного учреждения / под. ред. Моисеева, А.А. Хвана. – М.: Педагогическое общество России, 2005. – 320 с.
11. Островерхова Н. Технологія контрольно-аналітичної діяльності завуча / Н. Островерхова. – К.: Шкільний світ, 2007. – 120 с.
12. Павлютенков Є. М. Методична робота в школі [Текст] : навч. вид. / Б. О. Житник, В. В. Крижко, Є. М. Павлютенков. – Х.: Видавнича група «Основа», 2008. – 192 с.
13. Пікельна В. С. Управління школою. У 2 ч. / В. С. Пікельна. – Харків: Вид. гр. «Основа», 2004. – Ч.1. – 112 с.
14. Поташник М. М. Управление развитием школы: Пособие для руководителей образовательных учреждений / Под ред. М. М. Поташника и В. С. Лазарева. – М.: Новая школа, 1995. – 464 с.
15. Пуцов В. И. Совершенствование курсовой подготовки директоров школ к управлению процессом воспитания: Дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / Пуцов Владимир Иванович. – К., 1990. – 192 с.
16. Тевлін Б. Організація методичної роботи в школі // Завуч. – 2004. – № 8. – С. 2–8.
17. Міністерство освіти і науки України / Лист N 1/9-318 від 03.07.2002 Про Рекомендації щодо організації і проведення методичної роботи з педагогічними кадрами в системі післядипломної педагогічної освіти.

REFERENCES

1. Babanskyu J.K. Business Metodycheskaya in schools: Organization and Management / J.K. Babanskyu. - M.: Education, 1986. - 626 p.
2. Gershunsky B.S. Dydaktycheskaya prognosticate / B.S. Gershunsky. - K.: High School, 1979. - 240 p.
3. Yermola A.M. Technology organization of scientific and methodological work with teachers / A.M. Yermola, O.N. Vasilenko. - H.: IMTS, 2007. - 343 p.
4. Zhernosek I.P. Improving scientific and technical work in modern schools, lyceums and gymnasiums: Monograph / I.P. Zhernosek - K.: ISDO, 2001. - 204 p.
5. A.N. Zevyna K problem CONTENT metodycheskoy's work in school / A.N. Zevyna // Questions metodycheskoy work. - Moscow: Didactic, 1990. - P. 31-39.
6. Kurdyumova I.M. Professional Development pedahohov: Experience Moskovskaya school [Text] / Kurdyumova I.M., Kalinichenko N.I. // Pedagogy. - 1998. - № 3. - P. 62-66.
7. Kremen V.G. Encyclopedia of Education / heads. Ed. V.G. Kremen. - K.: Yurinkom, 2008. - S. 497.
8. Lynova I.A. Pedagogical conditions of training of managers of secondary schools to introduce educational innovations / I.O. Lynova. - K.: Osvitlohichnyy discourse. - № 2. - 2010. - 11 p.
9. Masyukova N.A. Designing in education / N.A. Masyukova. - Minsk, 1999. - 231 p.
10. Moiseev M. Manage shkoly: dictionary-Directory Director obrazovatelnoho uchrezhdenenyya / under. Ed. A.M. Moiseev, A.A. Hwang. - M.: Pedahohyeheskoe society of Russia, 2005. - 320 p.
11. Ostroverkhova N. Technology Control and analytical activities of head teacher - N. Ostroverkhova. - K.: School World, 2007. - 120 p.
12. Pavlyutenkov E.M. Methodical work at school [Text]: teach. kind. / B.A. Zhytnik V.V. Kryzhko, E.M. Pavlyutenkov. - H.: Publishing group "basis", 2008. - 192 p.
13. Pikelna V.S. School management. At 2 h. / V.S. Pikelna - Kharkiv: Ed. g. "Base", 2004. - Part 1. - 112 p.
14. Potashnyk M.M. Management Development school: Posoby for management obrazovatelnykh uchrezhdenyy / Ed. M.M. Potashnyk and V.S. Lazarev. - M.: New School, 1995. - 464 p.
15. Putsov V.I. Improvement kursovoy Preparation dyrektorov schools for the management process of education: Dis. ... Candidate. ped. Sciences: 13.00.01 / Putsov Vladimir Ivanovich. - K., 1990. - 192 p.

16. Tevlin B. Organization of methodical work at school // Zavuch. - 2004. - № 8. - P. 2-8. the organization and conduct methodological work of teaching staff in the system of Postgraduate Education.
17. The Ministry of Education and Science of Ukraine / Letter N 1 / 9-318 from 03.07.2002 On recommendations regarding

Modernization of methodical activities in the school as the main mechanism for ensuring the quality of modern education

I.B. Spivakova

Abstract. The article is devoted to possible ways to innovative changes methodical activities in the school, its modernization mechanisms that can ensure the development of professional competence of teachers and quality education.

Keywords: *business methodical development of methodical, professional competence teacher, quality education.*

Модернизация методических мероприятий в школе в качестве основного механизма для обеспечения качества современного образования

И. Б. Спивакова

Аннотация. Статья посвящена путям инновационных изменений методической работы в школе, механизмов ее модернизации, которые могут обеспечить развитие профессиональной компетентности педагогов и качества образования.

Ключевые слова: *методическая работа, развитие методической работы, профессиональная компетентность учителя, качество образования.*